

ĐẠI DỊCH COVID – Thật và Giả Đan Xen – Phần 2

Ngày 2 tháng 11 năm 2021

Robin J. Johnson

Trong phần này, tôi trình bày một số vấn đề liên quan đến tình hình hiện nay – Về việc chấp hành giãn cách xã hội, việc nhà thờ không được nhóm lại, việc tụ tập bất hợp pháp, và kết luận với phần trình bày về bốn đáp ứng của Vương Quốc Nước Trời:

Trước tiên, tôi xin cảm ơn về những phản hồi tích cực và mang tính khích lệ từ quý vị đối với phần 1 của tôi!

Cả thế giới đã và đang trải qua khoảng thời gian khó khăn nhất, nếu không muốn nói là tồi tệ nhất kể từ khi chiến tranh thế giới thứ hai kết thúc. Một khía cạnh đã nổi lên là sự phân cực giữa các ý kiến, quan điểm và về các chiến lược để đối phó với dịch Covid. Các gia đình bị chia rẽ, bạn bè cách mặt nhau, các hội thánh có sự xung đột và rạn nứt; đó là chưa kể đến những quyết định chính trị gây tranh cãi đang diễn ra. Các quan điểm khác nhau liên quan đến đề tài Covid, việc có nên đeo khẩu trang hay không, các mức độ giãn cách xã hội khác nhau, rồi đến các cuộc tranh luận gay gắt về vắc-xin và tính hiệu quả của chúng.

Những điều được tôi đề cập đến trong bài viết này có thể dẫn đến một số ý kiến bất đồng. Như đã nêu trong phần một: “Bạn có thể không đồng tình với một số hoặc bất kỳ điều gì được viết ở đây. Mong muốn của tôi là xin quý vị có thể chấp nhận tinh thần khi tôi viết bài viết này với mong muốn gây dựng, và khích lệ lẫn nhau.” Một vấn đề khác cũng đang diễn ra trong giai đoạn này là sự nhiễu loạn. Bởi những sự đối lập của nhiều luồng ý kiến trái chiều và quá nhiều các thông tin, người ta bị rối trí. Các lời khuyên và quy định về sức khỏe liên tục bị thay đổi. Những chỉ dẫn về sức khỏe, những chỉ thị mới thay đổi liên tục, nhiều hướng dẫn y tế hằng ngày được những “chuyên gia” y tế đưa ra lại trái ngược nhau, chưa kể đến những sai lầm thường xuyên xảy ra trong việc hướng dẫn trên.

Điều đã được tôi nhắc đến ở phần một và thiết nghĩ cần phải được nhấn mạnh một lần nữa đó là ‘nỗi sợ hãi.’ Trong năm nay, thứ đang kiểm

soát nhiều đời sống có lẽ không phải là chuyện vừa xảy ra. Điều đang tỏ hiện nhiên ngay lúc này, bởi các nền tảng bị đặt sai vị trí. Nỗi sợ hãi đang khiến các thành viên trong gia đình này gây áp lực lên các gia đình khác phải tiêm ngừa hay không. Trong khi sự lựa chọn của mỗi cá nhân đáng được tôn trọng. Nhưng ‘nỗi sợ hãi’ đã khiến quyền cá nhân bị xâm phạm nghiêm trọng.

Sự mất khả năng kiểm soát những xung đột bất ngờ trong gia đình và giữa bạn bè là một yếu tố đáng lo ngại cũng đã xuất hiện trong nhiều trường hợp. Áp lực của cuộc khủng hoảng hiện nay đã làm lộ ra một điểm yếu tiềm ẩn bên trong mỗi đời sống của con người. Các mối quan hệ rạn nứt khi áp lực gia tăng cho chúng ta biết rằng có một điều cốt lõi đã thiếu trong nền tảng. Điểm yếu xem như là điểm mạnh duy nhất của chúng ta.

“Nếu con ngã lòng trong ngày hoạn-nạn, Thì sức-lực con nhỏ-mọn thay” (Châm-ngôn 24:10). Hội thánh phương Tây đã sống với cảm giác an toàn giả tạo trong khoảng thời gian dài; như “những Bài giảng chiều lòng Cơ Đốc nhân” của Kevin Conner đã nói. Chúng ta đang dựa trên những sứ điệp để tạo cho mình cảm giác hạnh phúc, cách giúp bản thân thấy thoải mái, nhận vé vào Thiên đàng miễn phí, cùng với ít hoặc không có một chút thử thách nào cả. Tôi nghĩ chúng ta cần tỉnh thức khỏi những giấc mơ ấy và đối mặt với thực tại.

“Hãy biết rằng trong ngày sau-rốt, sẽ có những thời-kỳ khó-khăn. Vì người ta đều tư-kỷ, tham tiền, khoe-khoang, xác-xược, hay nói xấu, nghịch cha mẹ, bội-bạc, không tin-kính” (2 Ti-mô-thê 3:1-2).

NHỮNG NGÀY KHỐN NẠN - Những ngày sau-rốt

Sự gia tăng của những ý tưởng điên rồ và kỳ quặc đang lan rộng khắp các cộng đồng gần xa, bởi nhiều trang mạng xã hội khác nhau. Có rất nhiều thuyết âm mưu cùng phỏng đoán mơ hồ về những thay đổi sinh học và gen di truyền thông qua vắc-xin. Có một vài thông tin thiếu cơ sở tưởng như thật (như tôi đã đề cập ở phần 1), trong đó có những lý thuyết có vẻ siêu tưởng và nguy hiểm.

Bạn có thể tự hỏi liệu tôi có hơi gay gắt với những bình luận này không, nhưng sự bức dọc này cần gọi đúng tên nó ra. Khi cuộc sống của

mọi người đang bị ảnh hưởng nghiêm trọng, thì tôi không cần phải xin lỗi vì đã nói thẳng thắn như vậy.

“Hỡi anh em, ví bằng có người nào tình-cờ phạm lỗi gì, anh em là kẻ có Đức Thánh-Linh, hãy lấy lòng mềm-mại mà sửa họ lại; chính mình anh em lại phải giữ, e cũng bị dỗ-dành chằng” (Ga-la-ti 6:1). Đời sống của nhiều người, nhiều gia đình và tình bạn của mọi người bị chia cắt khi sự lừa dối chiếm giữ. Đây không chỉ đơn thuần là vấn đề tranh luận hay ý kiến trái chiều, mà tôi tin rằng chúng đến từ ma quỷ, và kết quả là mang lại sự tổn hại cho bất kỳ ai, kể cả những người yếu đuối hoặc ngây thơ được thuyết phục để tin vào những lời nói dối này. Lời Chúa bị lạm dụng một cách sai trái trong nhiều trường hợp như thế, Kinh Thánh bị mang ra khỏi ngữ cảnh, bị bóp méo nhằm hỗ trợ cho những tư tưởng hoang đường, thậm chí một số người còn tuyên bố đó là ‘sự mặc khải thiêng liêng.’

“Và, Đức Thánh-Linh phán tỏ-tường rằng, trong đời sau-rốt, có mấy kẻ sẽ bội đạo mà theo các thần lừa-dối, và đạo-lý của quỷ dữ” (1Ti-mô-thê 4:1).

Lưu ý: Một số nhận xét sau đây được chứng kiến bởi kinh nghiệm từng trải qua của chúng tôi tại bang Victoria (Úc); đương khi trao đổi với những người khác, và tôi thấy có rất nhiều điểm tương đồng trong việc hành pháp ở nhiều nơi khác.

Trong lúc như thế này, hành động của chính phủ cũng đã dẫn đến sự phân cực. Những chỉ thị và sự kiểm soát, sau một thời gian nó bị nghi ngờ về tính hiệu quả của chúng. Trong nhiều lãnh vực hành pháp khác nhau mà chúng đang sống trong thời kỳ đại dịch này, có những vấn đề rất khó để chúng ta chấp nhận rằng chúng đang được điều hành bởi một chính phủ tốt. Chúng ta dễ bị cám dỗ để dẫn câu chuyện đến những chỉ thị, sự bực bội, phi lý, đáng nghi ngờ, mâu thuẫn và thậm chí thiếu tính đồng nhất đã được đưa ra bởi chính phủ và các cấp chính quyền. Tuy nhiên, theo tôi nó không cần thiết, nếu có chằng, tất cả những bất bình, những tác động của những điều đó đã rõ. Tôi không muốn thêm vào sự thất vọng và bối rối bằng cách phân tích những điều con người không thể kiểm soát hoặc thay đổi. Thay vì thế, tôi sẽ tập trung vào những thứ

chúng ta có thể kiểm soát được, là chính bản thân mình và cách chúng ta phản ứng với nó.

Sự thật có quan trọng không?

Trong phần một, tôi đã nói về sự thật là liều thuốc giải cho nỗi sợ hãi. “Nỗi sợ hãi luôn đồng hành với dối trá. Dối trá có rất nhiều dạng khác nhau. Có những giả dối hoàn toàn được phơi bày. Nhưng cũng có những dạng dối trá tinh vi hơn, một thông tin sai hay thông tin xuyên tạc, hoặc một nửa sự thật.”

Ngày nay, chúng ta đang sống trong một thế giới mà sự thật được coi nới. Hệ thống truyền thông không chỉ dựa trên các cơ quan truyền thông chính thống. Nhưng mọi hình thức truyền thông đều có thể đưa tin và phổ biến nội dung theo cách riêng chủ quan mà họ muốn. Tôi rất muốn tin rằng ‘Truyền thông Cơ Đốc’ sẽ được miễn trừ, nhưng điều đó không phải lúc nào cũng đúng. Một câu ngạn ngữ cũ mà tôi có thể dẫn ở đây liên quan đến chuyện này và cách truyền thông đang đưa tin: *“Tại sao lại để sự thật cản trở một câu chuyện hấp dẫn?”* Và chúng ta đã chứng kiến việc đó bao nhiêu lần? Một số được cho là sự sáng tạo khi chỉnh sửa tin tức; họ nhận xét và cắt xén sự thật khỏi ngữ cảnh ban đầu, nhằm giúp câu chuyện trở nên giật gân hơn hoặc thúc đẩy thành kiến mà họ cho là hay. Thế giới đã bị bóp méo. Có nhiều người đi lè bên trái và lè bên phải, nhưng không mấy người đi giữa lối.

Một ví dụ thực tế là những bài báo tường thuật lại cuộc bầu cử năm ngoái của Hoa Kỳ. Các phương tiện truyền thông ủng hộ Donald Trump đã đưa tin sự kiện theo ý kiến chủ quan của họ, cũng như bên Joe Biden; cả hai đều cho tuyên bố của họ mới đúng. Vậy sự thật ở đâu? Nhìn từ xa, suy đoán của bạn cũng đúng và của tôi cũng đúng.

Ở Mỹ, những câu chuyện gần đây về nước Úc đã bị thổi phồng quá mức và phóng đại. Một trường hợp như thế đã được tường thuật trên đài ABC News của Úc:

“Một số video đã được quay lại trong các cuộc biểu tình đã bị xuyên tạc trên mạng. Ví dụ, video cảnh sát chống bạo động đi về phía nhóm người biểu tình được miêu tả trên mạng Twitter rằng ‘những người mua hàng ở tiệm tạp hóa bị tấn công ở ngoại ô Melbourne’. Và tin đồn tràn lan trong

một nhóm trên Facebook ở Hoa Kỳ rằng, chính phủ Úc đã khóa internet tại bang Victoria.”

Một bình luận viên ở Hoa Kỳ đã đăng câu hỏi này trên kênh Youtube của họ, “Khi nào chúng ta xâm lược Úc và giải phóng người dân bị áp bức và phải chịu đựng chế độ độc tài?” ([nguồn tin đã bị gỡ](#)). Nghiêm túc mà nói, chuyện này đã xuyên tạc sự thật cách đáng lo ngại.

Những kẻ đứng sau những sự dối trá này, những người vặn vẹo và bóp méo sự thật, làm điều đó để chứng minh và hỗ trợ cho quan điểm của chính họ. Dù điều đó có đi quá xa lẽ trái hay lẽ phải, tất cả đều chủ đích nhằm bày tỏ hệ tư tưởng của họ, đó là vị thần của họ, và họ cần tuân theo điều đó bất cứ giá nào.

Điều quan trọng là người tin Chúa, chúng ta không chạy theo tưởng tượng của tâm trí một ai đó xoay quanh một tình huống cụ thể hay bất cứ trường hợp nào. Cho dù đó là một tin tức chúng ta nghe qua truyền thông hay một điều tiêu cực về một người cụ thể nào đó. Chúng ta cần tra xét nguồn gốc và kiểm tra dữ liệu chéo để đảm bảo rằng, mình sẽ không chia sẻ thông tin sai sự thật cho cộng đồng.

“Hãy xem-xét mọi việc, điều chi lành thì giữ lấy.” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:21)

Từ góc nhìn của Kinh Thánh, sự thật phải luôn tuyệt đối. Nó không cần phải thêm thắt, nó cũng không cần gắn mác ‘tiến sĩ’ để nhào nặn sự thật và cũng không nên giảm bớt đi bằng cách nào cả, nếu là thế sự thật sẽ được gọi là ‘sự thật Chính trị’.

Các chỉ thị và hướng dẫn của chính phủ

Dù tôi và bạn có đang sống ở đâu đi chăng nữa, chúng ta cũng bị ảnh hưởng bởi những quyết định hành pháp của chính quyền, nhằm nỗ lực phòng chống dịch Covid. Đối với nhiều người, chấp thuận lời khuyên từ những người không phải ‘dân biểu’ mà là những chuyên gia đã được bổ nhiệm bởi chính phủ quả là một thách thức. Các “chuyên gia” này đưa ra khuyến cáo để người dân có thể hoặc không thể làm. Trong khi đó còn có những ‘chuyên gia’ khác, thường đưa ra những quan điểm khác, thậm chí hoàn toàn trái ngược nhau.

Trong khi, nhiều người tin rằng chính phủ của họ (tùy vào nơi sinh sống) chung qui đã hoàn thành tốt nhiệm vụ trong những thời điểm khó khăn. Ngược lại vẫn có người đang rất mong mỗi kỳ bầu cử tiếp theo diễn ra sớm hơn nhằm giải tán chính phủ đương nhiệm hiện nay dầu với nền dân chủ của chúng ta điều đó là không thể. Đối với người dân Úc, chúng tôi sẽ có cơ hội bày tỏ quan điểm cá nhân thông qua cuộc bầu cử cấp Tiểu bang và Liên Bang năm 2022 tới đây.

Tuy nhiên, xin nhớ rằng mặc cho đại dịch đã bị chính trị hóa bởi nhiều người; đó không phải là vấn đề về chính trị mà là cuộc khủng hoảng về sức khỏe con người. Rất có thể một số nhà lãnh đạo đang khao khát quyền lực và quyền kiểm soát đối với cử tri họ đang lợi dụng tình hình. Theo quan sát cho thấy những người theo chủ nghĩa Mác họ có niềm tin rằng cần có những đạo luật cứng rắn và kiểm soát mạnh mẽ hơn, so với những người theo quan điểm dân chủ khác.

Nhằm cố gắng chống lại vô số các thông tin nhiễu loạn xoay quanh vấn đề dịch Covid trên mạng xã hội (tháng 5, 2020), Thủ tướng Newziland, bà Jacinta Ardern đã trả lời phỏng vấn tờ báo The Kiwis: *“Chúng tôi sẽ tiếp tục là nguồn cung cấp thông tin chính thống duy nhất của các bạn.”*

Có những nhà lãnh đạo thể hiện hành vi tự mãn là lý do khiến cho chúng ta quan ngại, nhưng điều tệ hại hơn đó là nó làm hủy hoại đến nhiều người vì họ tràn trề hy vọng vào ngày hôm nay rồi bị tiêu tan vào ngày sau đó.

Ngay cả khi tôi đang viết bài này, Thủ hiến bang Victoria đang giới thiệu một đạo luật để nhằm tìm kiếm quyền lực kiểm soát cứng rắn hơn – và thực tế đó là một tiền lệ xấu.

Thủ lĩnh phe đối lập ở bang Victoria, Matthew Guy đã mô tả thủ tướng Daniel Andrews là người “không chỉ say sưa trên quyền lực” mà còn “lạm dụng quyền lực”, ngay sau khi đạo luật mới về đại dịch được đặt trên bàn tại quốc hội. (Sky News 27/10/2021)

“Một cựu luật sư tại Tp.Melbourne (Paul Hayes) đã chỉ trích chính phủ của thủ tướng Andrews vì đã vội thông qua đạo luật mới về Covid mà không có sự tham vấn thích hợp. Thủ tướng Andrews nói rằng dự

luật sẽ trao cho Thủ tướng và Bộ trưởng bộ Y tế “quyền hạn làm theo ý họ muốn.” (ÚC, 28/10/2021)

Thử thách của chúng ta là duy trì quan điểm về Nước Trời, sao cho phù hợp với cương vị là một thánh đồ Đấng Christ. Đây không phải lần đầu người theo Chúa đối mặt với những thử thách như vậy và nếu Chúa Jêsus chưa trở lại, thì chúng ta không phải là thế hệ cuối cùng đối diện với thử thách này. Với tất cả những thách thức và xung đột trong đời sống, chúng ta cần một nền tảng Kinh Thánh vững chắc để quân bình trong sự tranh luận và hành động. Trong phần một, chúng ta đã thảo luận về nền tảng cho đời sống xây nhà mình “Trên đá – Trí khôn ngoan từ Thiên Thượng.”

Sự vâng phục bậc cầm quyền

Trong phần tiếp theo, chúng ta sẽ học về hai tác giả trong sách Tân Ước đã nói gì về việc vâng phục bậc cầm quyền.

Sứ đồ Phao-lô viết thư cho hội thánh Rô-ma để khuyến khích họ **“vâng phục các bậc cầm quyền trên mình” (Rô-ma 13:1)**. Sau đó, ông nói rõ thêm rằng các nhà chức trách được Đức Chúa Trời chọn vì lợi ích của con dân Ngài, chúng ta nên tuân theo họ như thế nào? (Rô-ma 13:2-8). Tôi đã từng nghe đâu đó nói nếu chính phủ không phục vụ vì lợi ích của chúng ta, thì điều đó có nghĩa là họ không được Đức Chúa Trời đặt để; vì lẽ ấy chúng ta không cần phải vâng phục họ? Nếu đúng như vậy, thì Phao-lô đã sai với những gì ông đã nói, vì vào thời của ông, các nhà chức trách còn lâu mới cai trị tốt.

Sứ đồ Phi-e-rơ cũng viết về việc vâng phục các bậc cầm quyền. Điều quan trọng cần lưu ý là bối cảnh nơi sứ đồ Phi-e-rơ nói đến. Ông nói về việc trở thành những người được Đức Chúa Trời lựa chọn (1 Phi-e-rơ 2:9), để chỉ đến những người được kêu gọi sống đời sống khác biệt với thế gian – sống duy vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Với ý nghĩ đó, chúng ta cần cân nhắc kỹ lưỡng về lời khuyên của Phi-e-rơ.

“Vì có Chúa, hãy phục theo mọi phép-tắc loài người lập nên, hoặc vua, như đấng rất cao, hoặc các quan, như người vua sai ra để phạt kẻ làm dữ và khen người làm lành. Vì anh em làm điều lành để ngăn miệng những kẻ ngu-muội đại-dột, ấy là ý-muốn của Đức Chúa Trời” (1 Phi-e-rơ

2:13-15). Đối với những người tin theo và vâng phục Chúa Jêsus Christ, có một nơi tự do để chúng ta sống. Sự tự do đó xuất phát từ trong lòng chúng ta, là nơi quyền năng của Nước Trời ngự trị, sự tự do không ai có thể cất đi được.

“Hãy ăn-ở như người tự-do, nhưng chớ dùng tự-do làm cái màn che sự hung-ác, song phải coi mình là tôi-mọi Đức Chúa Trời.” (1 Phi-e-rơ 2:16)

Thời đại mà sứ đồ Phao-lô và Phi-e-rơ sống, các nhà chức trách dưới sự thống trị của chính quyền La-mã đều thối nát và bất công; hoàng đế Nê-Rông nổi tiếng với sự tàn ác và chuyên chế. Phi-e-rơ và Phao-lô, người đã khuyên con dân Chúa vâng phục các bậc cầm quyền cũng chết dưới tay họ. Chung quy lại, đối với chúng ta, những ai đang sống ở xã hội phương Tây việc đối phó với chế độ chuyên chế như vậy hầu như không có. Điều đó không có nghĩa chúng ta tránh được những sự bất công như nạn phân biệt chủng tộc, phân biệt giới tính, phân biệt đối xử và các vấn đề xã hội tệ hại khác. Dầu cho chúng ta không phải đối mặt với bất cứ điều gì tương tự thời hoàng đế Nê-Rông. Nhưng hiện tại vẫn còn đó một số quốc gia, người dân xứ sở đó vẫn đang phải chịu đựng các chế độ áp bức tàn bạo; hơn thế nữa, những người theo Chúa Jêsus phải đối mặt với sự đàn áp nghiêm trọng, chịu tù đày và hy sinh tính mạng.

“Khi người công-bình thắng hơn, thì có sự vinh-hiến lớn; còn lúc kẻ gian-ác dấy lên, thì người ta đều đi ẩn trốn.” (Châm-ngôn 28:12)

Một lý do để tức giận

Chúng ta có thể hoàn toàn không đồng ý với một số hoặc tất cả những gì các nhà lãnh đạo chính trị đang làm liên quan đến các chỉ thị, đạo luật về phòng chống dịch Covid mà chúng ta đã nói ở trên. Chúng ta đều không thích cách tiếp cận quá cứng nhắc của chính quyền, đặc biệt ở bang Victoria. Thành phố Melbourne là đô thị bị đóng cửa lâu nhất trên thế giới với tổng cộng 262 ngày (vẫn còn tiếp tục một số hạn chế). Việc thực thi các chính sách giãn cách xã hội, cùng các quy tắc và hạn chế mà chính quyền thiết lập, nó có thể đã vượt xa thẩm quyền của chính phủ. Chưa kể đến sự phân biệt cá nhân và cộng đồng rộng rãi thể hiện thông

qua việc tiêm chủng bắt buộc. Tuy nhiên, chúng ta phải có cách đáp ứng trong vị trí công bình và chánh trực của chúng ta.

“Hỡi người! Ngài đã tỏ cho người điều gì là thiện; cái điều mà Đức Giê-hô-va đòi người há chẳng phải là làm sự công-bình, ưa sự nhân-từ và bước đi cách khiêm-nhường với Đức Chúa Trời người sao?” (Mi-chê 6:8). Ngoài một số quyết định đáng nghi vấn về Covid, bang Victoria cùng các bang khác, chúng tôi có vô số lý do chính đáng để khó chịu và thậm chí là tức giận. Tuy nhiên, là con dân của Đức Chúa Trời chúng ta phải sống và hành động trong sự khôn ngoan và tự chủ.

“Chớ nổi giận vì kẻ làm ác, cũng đừng ganh-ghét những người hung-dữ” (Châm-ngôn 24:19). Khi cảm xúc trỗi dậy trong chúng ta, chúng không thể là nguyên nhân khiến ta phản ứng. Bằng mọi cách, đừng để điều đó gây bất lợi cho bản thân và làm người khác bị tổn thương.

“Vị bằng anh em đương cơn giận, thì chớ phạm tội; chớ căm-giận cho đến khi mặt trời lặn, và đừng làm cho ma-qui nhân dịp.” (Ê-phê-sô 4:26-27)

Nhà Thờ bị đóng cửa

Việc đóng cửa nhà thờ chắc chắn đã gây nên sự thất vọng và chán nản cho cộng đồng Cơ Đốc giáo, và cũng là điều cá nhân tôi không hề vui chút nào. Chúng ta phải thừa nhận rằng chính phủ đã loại trừ các nhà thờ lớn, nhưng đã cho phép “các nhóm nhỏ tôn giáo” hoạt động lúc giãn cách.

Việc tuân thủ các quy định đóng cửa nhà thờ, hoặc duy trì hoạt động với số lượng người hạn chế, đã là một điểm gây tranh cãi. Số ít đã tìm cách tránh những quy định và không bị bắt; số còn lại thì bị phạt.

Trung dẫn cho việc tiếp tục nhóm lại của hội thánh vào thời điểm này được sử dụng lời khuyên của tác giả sách Hê-bơ-rơ: **‘Đừng từ bỏ việc nhóm lại của các tín đồ’ (Hê-bơ-rơ 10:25)**. Dù có cố gắng biện dẫn bao nhiêu, lời khuyên khích này không liên quan đến hoàn cảnh hiện tại của chúng ta. Tác giả Hê-bơ-rơ đang đề cập đến sự thực hành giúp các tín đồ nào thường hay tự cô lập chính mình và bỏ qua sự nhóm lại; họ không chịu tương tác với hoạt động của hội thánh, bên cạnh những sự

khác biệt của tín hữu với phần còn lại của thế giới, tức là tình yêu vô điều kiện và làm việc lành.

Vào thời điểm đó, việc nhóm lại là một trong những nỗi sợ kinh hoàng của con cái Chúa. Lo sợ chính quyền Rô-ma và sự đàn áp của họ trên các Cơ Đốc nhân là điều các tín đồ phải đối mặt. Hoàn cảnh chúng ta hiện tại khác vì các hạn chế do dịch Covid, dù có đồng ý hay không, chúng ta vẫn xoay quanh về các chỉ thị sức khỏe chứ không phải sự bất bớ hội thánh Chúa.

Trong thực tế, chúng ta không bị cấm rao truyền Phúc Âm; chỉ là việc chia sẻ Lời Chúa có hơi khó khăn hơn thôi. Con cái Chúa nên biết ơn Ngài vì chúng ta có sẵn những phương tiện giúp phát sóng và cập nhật thông tin cho nhau. Tuy là vậy, vấn đề lớn nhất của việc đóng cửa nhà thờ là thiếu sự thông công trực diện. Thuật ngữ “Mạng xã hội” là cách viết sai vì đó không phải “xã hội”. Kể cả Zoom, hay Skype và những web khác, là những thứ tuyệt vời để truyền đạt thông tin. Thứ đó vẫn không thể thay thế cho sự tương tác mặt đối mặt của con người: là điều rất cần thiết trong mọi mối quan hệ.

(Liên quan đến việc nhóm lại tại nhà thờ hay không, xin mời xem [The EXHORTER June 2021](#))

Điều thật sự quan trọng là việc cần nhận biết mình nên đánh trận đấu nào. Chúng ta không thể quan tâm thái quá cho chính mình mà quên đấu tranh cho những người yếu thế không tự mình phản biện cho bản thân được. Sự bất công vẫn tồn tại trong lúc Covid đang hoành hành. Hãy sử dụng năng lượng của chúng ta vào việc tạo ra sự khác biệt trên đời sống của người khác.

“Hãy giải-cứu kẻ bị đọa đến sự chết, và chớ chối rỗi cho người đi xiêu tó tới chốn hình-khổ. Nếu con nói: Chúng tôi chẳng biết gì đến; thì Đấng mà cân-nhắc lòng người ta, há chẳng xem-xét điều ấy sao? Và Đấng gìn-giữ linh hồn con, há không biết đến ư? Chớ thì Ngài sẽ chẳng báo mỗi người tùy theo công-việc họ làm sao?” (Châm-ngôn 24:11-12)

Chúa của chúng ta không bị “đóng cửa”, quyền năng siêu việt của Ngài không hề bị cản trở. Cơ Đốc nhân chỉ cần học cách làm việc cùng Đức Thánh Linh thông qua phương tiện truyền thông, mà chúng ta chưa quen mà thôi. Đức Thánh Linh không bị giới hạn; chúng ta vẫn

thấy những người được Đức Chúa Trời chữa lành và tác động trong thời gian này, qua các tương tác trên phương tiện truyền thông. Hội thánh hữu hình có thể bị ngăn cách, nhưng Nước Trời chẳng thể bị ngăn cách.

“**Vì Ngài phán rằng: Ta đã nhậm lời người trong thì thuận-tiện, Ta đã phù-hộ người trong ngày cứu-rỗi. Kia, hiện nay là thì thuận-tiện; kia, hiện nay là ngày cứu-rỗi!**” (2 Cô-rinh-tô 6:2)

Mục đích của Đức Chúa Trời không thay đổi. Mạng lệnh Môn đồ hóa muôn dân, rao giảng lời Chúa, nhận biết những cuộc đời được biến đổi với quyền năng và danh Đức Chúa Jêsus, đều vẫn y nguyên. Chủ đề mà lúc khác chúng ta sẽ nói đến là Chúa không bao giờ từ bỏ con cái Ngài và thế giới này. Dịch Covid không phải ngày tận thế và nó sẽ không ngăn được mục đích ban đầu của Chúa tiếp tục được ứng nghiệm.

“**Mưu của Đức Giê-hô-va được vững lập đời đời, Ý-tưởng của lòng Ngài còn đời này sang đời kia.**” (Thi-thiên 33:11)

Biểu tình phản đối – Tụ tập bất hợp pháp

Sống giữa một nền dân chủ, người dân có quyền tụ tập hợp pháp và ôn hòa hoặc tổ chức các kỳ lễ tập thể quan trọng. Cá nhân tôi đã dự phần và tuân hành cách ôn hòa cùng với hàng ngàn người để phản đối việc nạo phá thai. Tôi cũng đã tham dự các Lễ kỷ niệm Cơ Đốc, vui mừng diễu hành qua các con phố lớn, cất tiếng bày tỏ đức tin và tán dương Chúa Cứu Thế Jêsus.

Các tín hữu có nên tham gia vào các cuộc biểu tình bất hợp pháp không? Đối với tôi là ‘Không’. Tôi biết rằng một số anh chị em sẽ không đồng tình, nhưng tôi không thể tìm thấy bất kỳ sự xứng hợp nào cho con dân Nước Trời với việc ủng hộ bất cứ hành động bạo lực nào.

“**Vì con giận của người ta không làm nên sự công-bình của Đức Chúa Trời.**” (Gia-cơ 1:20)

Liên quan đến vấn đề phản đối hành chính dân sự (biểu tình bất hợp pháp), một số người nói rằng họ đang chọn vâng lời Chúa hơn là con người! Liệu rằng chúng ta có cơ sở để giải thích luận điểm này? Cố gắng biện minh cho hành vi trái pháp luật, họ đề cập đến trường hợp của ba chàng trai trẻ người Hê-bơ-rơ và Đa-ni-ên (Đa-ni-ên 3+6), nhưng

chúng ta phải hiểu bối cảnh câu chuyện là gì. Thử thách đối với họ là mệnh lệnh phải thờ tượng bằng vàng và cấm họ cầu nguyện. Giống trường hợp của các sứ đồ (Công vụ 4), nhưng lần nữa chúng ta cần theo dõi ngữ cảnh. Hãy xem xét trường hợp của Phi-e-rơ và Giăng, xoay quanh sự lựa chọn của họ để tiếp tục rao giảng về Chúa Jêsus.

“Họ bèn đòi hai người vào, rồi cấm tiệt, chẳng cho nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ mà nói hay là dạy. Nhưng Phi-e-rơ và Giăng trả lời rằng: Chính các ông hãy suy-xét, trước mặt Đức Chúa Trời có nên vâng lời các ông hơn là vâng lời Đức Chúa Trời chăng? Vì, về phần chúng tôi, không thể chẳng nói về những điều mình đã thấy và nghe.” (Công-vụ 4:18-20)

Trong cả hai ngữ cảnh trên, những người đó không phạm tội gây nên bạo loạn, nhưng họ mạnh dạn giữ vững đức tin của mình khi bị đe dọa trừng phạt vì không chịu khuất phục hoặc dừng các hoạt động tôn giáo.

Những cuộc biểu tình gây hấn và bạo lực hầu như không làm thay đổi suy nghĩ của các nhà lãnh đạo hoặc nhận được sự ủng hộ từ dân chúng nói chung. Một lần nữa từ “Phân cực” lại hiện trong tâm trí tôi.

Một cân nhắc quan trọng là nếu bạn muốn kéo một điều gì đó xuống hoặc loại ra, như loại bỏ một chính phủ, v.v., bạn cần một giải pháp tốt thay thế cho điều đã bị loại. Đôi lúc ta có thể cảm thông với những lý do ban đầu của một cuộc biểu tình, nhưng khi nó trở nên hỗn loạn thì mọi nguyên do đều tan mất. Tình trạng phi chính phủ đang ngày càng xuất hiện nhiều hơn và thường vấp phải sự phản đối của các nhà chức trách.

“Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Hãy nạy gươm vào vỏ; vì hễ ai cầm gươm thì sẽ chết vì gươm” (Ma-thi-ơ 26:52). Vũ khí của chúng ta không phải từ xác thịt hay thế gian này, bèn được đánh dấu bằng bông trái của sự công bình và bình an. Ngay cả khi một cuộc biểu tình ôn hòa chống chính phủ mà bạn cảm thấy nó hợp hiến chính đáng, nhưng một khi bạo lực xảy ra thì đó không còn là giải pháp. Chúng ta được kêu gọi sống ngược lại với thế gian, để thể hiện sự kiên định và phẩm chất của Chúa Giê-xu.

“Bất cứ việc gì tựa như điều ác, thì phải tránh đi.” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:22)

Chúng ta cần làm gì? – Bốn đáp ứng của Nước Trời

Tôi không đưa ra gợi ý chúng ta nên phải làm gì. Ngược lại, chúng ta nên chống lại cái ác, nhưng nền tảng cho điều này đối với chúng ta là quan trọng. Vậy chúng ta phản ứng như thế nào với sự bất công, ‘chế độ chuyên chế’, các quy tắc áp bức và hung bạo của chính phủ? Đối đầu chiến đấu hay quay đầu bỏ chạy? Chà, cả hai đều không cần thiết.

Trước tiên, con dân Chúa kết ước với Ngài bằng sự hết lòng và cầu nguyện, trong mọi tình huống. Việc cầu nguyện đối với một tín đồ không bao giờ là sự lựa chọn, đó là điều cần thiết tuyệt đối. Khi xem xét bối cảnh câu chuyện sau đây, rõ ràng sứ đồ Phao-lô không đưa ra một gợi ý cầu nguyện, bèn là mệnh lệnh.

“Vậy, trước hết mọi sự ta dặn rằng, phải khẩn-nguyện, cầu-xin, kêu-van, tạ ơn cho mọi người, cho các vua, cho hết thảy các bậc cầm-quyền, để chúng ta lấy điều nhân-đức và thành-thật mà ở đời cho bình-tĩnh yên-ổn.” (1 Ti-mô-thê 2:1-2) Lời cầu nguyện không phải lúc nào cũng thay đổi hoàn cảnh của chúng ta, nhưng điều đó chắc chắn tác động đến tâm lòng của chúng ta. Lời cầu nguyện giúp ảnh hưởng đến cách ta ứng xử và hành động. Không thể bỏ qua sự cầu nguyện. Có lẽ tôi sẽ làm, hay tôi sẽ không làm. Cơ đốc nhân bắt buộc phải cầu nguyện.

“Trong ngày tôi kêu-cầu, Chúa đáp lại, giục lòng tôi mạnh-mẽ.” (Thi-thiên 138:3)

Một đời sống đầu phục Chúa, qua lời cầu nguyện cho phép Đức Thánh Linh tiếp cận những suy nghĩ và tâm lòng của chúng ta. Những điều xung quanh có thể sẽ không thay đổi, nhưng các hành động của Đức Thánh Linh thay đổi trong tôi; điều này giúp tôi kiểm soát và sống trong phẩm hạnh khi đối đầu với thử thách trước mắt.

“Chớ lo-phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu-nguyện, nài-xin, và sự tạ ơn mà trình các sự cầu-xin của mình cho Đức Chúa

Trời. Sự bình-an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu-biết, sẽ giữ-lòng và ý-tưởng anh em trong Đức Chúa Jê-sus-Christ.” (Phi-líp 4:6-7) (quý vị có thể tham khảo thêm: <https://beyondhere.org.au/praying-for-our-government/> and <https://www.millionprayingmen.com/blog/>).

Thứ hai, chúng ta cần hiểu Kinh Thánh nói gì. Sự thờ ơ không phải là biểu hiện của ơn Chúa ban hay một bông trái Thánh Linh. Siêng năng đọc và suy gẫm Lời Chúa là bản phận cơ bản của một môn đồ Ngài.

“Cả Kinh-thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi-dẫn. Có ích cho sự dạy-dỗ, bẻ-trách, sửa-trị, dạy người trong sự công-bình, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn vẹn về sắm sẵn để làm mọi việc lành.” (2 Ti-mô-thê 3:16)

Một khi ai đó tuyên bố hùng hồn rằng : “Chúa phán với tôi !” thì khó có thể tranh luận về điều đó. Tuy nhiên, nếu đó là sự diễn giải Kinh Thánh sai, thì điều đó cần được xem xét lại. Đức Chúa Trời không bao giờ mâu thuẫn với lời Ngài đã phán. Như tác giả Thi-thiên đã viết:

“Tôi sẽ thờ-lạy hương về đền thánh của Chúa, Cảm-tạ danh Chúa vì sự nhân-từ và sự chân-thật của Chúa; Vì Chúa đã làm cho lời Chúa được tôn cao hơn cả danh-thinh Chúa.”(Thi-thiên 138:2)

“Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, ánh sáng cho đường-lối tôi.” (Thi-thiên 119:105)

Thứ ba, chúng ta có thể học hỏi ở những người sống trong những chế độ độc tài và hà khắc nhiều điều. Họ phản ứng với những khó khăn trước mắt như thế nào? Tôi được Chúa ban cho đặc ân làm việc với những tín đồ bị đàn áp đức tin hơn hai thập kỷ qua, tôi đã tận mắt chứng kiến phản ứng cách tin kính của họ, khi sống dưới chế độ độc tài và bị kiểm soát chặt chẽ. Nói tóm gọn, cùng với hai điều trên, điều cơ bản mà họ có là lòng kiên định và kết ước theo tiếng gọi của Chúa; họ đặt Nước Trời lên hàng đầu, bằng chứng là họ mạnh dạn rao giảng Tin Lành và chăm sóc những người khó khăn.

“Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến-hóa bởi sự đổi mới của tâm-thần mình, để thử cho biết ý-muốn tốt-lành, đẹp-lòng và trọn- vẹn của

Đức Chúa Trời là thể nào.” (Rô-ma 12:2) Đối với những người tin Chúa, điều thúc đẩy chúng ta hành động là gì? Linh nào đang chi phối chúng ta hành động? Bởi Đức Thánh Linh hay linh của xác thịt đời này? Tất cả chúng ta là con người, nhưng chúng ta đã đầu phục Đấng Christ và Vương quốc Ngài. Sứ đồ Phao-lô nói về việc **“bị đóng đinh với Đấng Christ” (Ga-la-ti 2:20)** và cũng như đã chép trong bản dịch ‘Cuộc Thương Khó’.

“Và bây giờ bản chất của cuộc sống mới không là của tôi nữa, vì Đấng chịu Xức Dầu sống trong tôi – Chúa và tôi hiệp thành một!”

Thứ tư, chúng ta nên tích cực tham gia vào các hoạt động của cộng đồng Cơ Đốc. Sứ mệnh truyền giáo luôn là ưu tiên hàng đầu. Trong thời điểm đầy biến động này, một mùa thu hoạch đang chờ được gặt hái. Thế Giới cần Chúa và chúng ta, hội thánh là sứ giả và niềm hy vọng duy nhất họ cần. Chúng ta không thể ích kỷ; con cái Chúa đừng quên rằng luôn có một thế giới đang cần đến Đấng Christ.

“Tin-lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bây giờ sự cuối cùng sẽ đến.” (Ma-thi-ơ 24:14)

Dịch Covid đang đe dọa thế gian, cướp đi hy vọng của con người, và làm nhiều mơ ước bị tan biến. Điều đó không chỉ đơn giản là hội thánh mở cửa trở lại, nhưng là việc hội thánh dám đứng lên tuyên bố Tin Lành của Đấng Christ và Vương quốc Ngài để giải phóng những người bị giam cầm trong danh Chúa Jê-sus.

“Và người ta sẽ nhân danh Ngài mà rao-giảng cho dân các nước sự ăn-năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem.” (Lu-ca 24:47)

Chúng ta có thể làm hơn thế nữa

Phúc âm là động cơ duy nhất khiến Cơ đốc nhân phải chủ động chống lại sự bất công. Việc của Cơ đốc nhân không phải là điều hành và biểu tình trên đường phố, mà sống cách chân thật nhất để bày tỏ danh Chúa cho người ngoại.

“Sự kiêng ăn mà ta chọn-lựa, há chẳng phải là bẻ những xiên hung-ác, mở những trói của ách, thả cho kẻ bị ức-hiếp được tự-do, bẻ gãy mọi ách, hay sao?” (Ê-sai 58:6)

Nhiều quyền tự do mà chúng ta có ngày nay (đang dần biến mất), chúng ta có được là nhờ vào sự dũng cảm và lòng hy sinh của những nhà cải cách khi xưa. Họ là những người đã sẵn sàng đứng dậy, lên tiếng và hành động theo cách Chúa muốn nhằm mang lại sự đổi mới. Điều này không phải để họ tự an ủi chính mình, mà để giúp đỡ người khác kém may mắn hơn. Trên thực tế, đối với những nhà cải cách, cuộc đời của họ không hề êm ái chút nào, nhưng họ vẫn chạy theo tiếng gọi của Chúa giúp mang lại sự thay đổi và công bằng trên thế gian này.

Hỡi các Cơ Đốc nhân, trong bất kỳ lĩnh vực nào của cuộc sống mà bạn đang được dự phần, tại nơi đó bạn hãy là đại diện cho Đức Chúa Trời mang lại sự biến đổi. Tham gia vào chính trường và đóng góp vào vai trò hành pháp đối với những ai được kêu gọi vào lĩnh vực đó; chúng ta cần đứng vững và chia sẻ đức tin của mình cho cộng đồng. Có thể bạn sẽ gặp sự chống đối, thậm chí là bị bắt bớ, một điều không phổ biến với Cơ Đốc nhân nơi phương Tây, nhưng đó là một thực tế cho những ai dám đứng lên vì danh Chúa và rao giảng Lời Ngài về Tin Mừng của Nước Trời.

“Khi nào vì cơ ta mà người ta mắng-nhiếc, bắt-bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các ngươi, thì các ngươi sẽ được phước.” (Ma-thi-ơ 5:11)

Thử thách trông gai, các trở ngại và thì gian truân chưa bao giờ là lý do để con cái Chúa ngừng sống cho Đấng Christ và trở nên chứng nhân cho Ngài.

“Mỗi người phải thử-xét việc làm của mình, thì sự khoe mình chỉ tại mình thôi, chớ chẳng phải tại kẻ khác. Vì ai sẽ gánh lấy riêng phần nấy.” (Ga-la-ti 6:4-5)

Sắp ra mắt – Phần 3 – Vắc-xin Covid và Thế tiến thoái lưỡng nan!